

[Gert Petersen]

ten. Sagen er den, at det, som blev citeret fra erklæringen af den 14. juni 1993, svarer til det tilbud, som NATO kom med – på Athenmødet den 9. juni, tror jeg det var – nemlig om luftstyrker til at forsvare UNPROFOR-styrkerne, hvis de blev angrebet, og naturligvis også, hvis de bliver angrebet som led i et angreb på de sikre zoner.

Hvis det var dét, vi havde diskuteret, havde det stillet mig i en lidt vanskelig situation, skal jeg villigt acceptere, for her kan der fremføres ganske stærke argumenter; der er stadig tale om et forsvar af noget, som er et helle. Men det, som NATO er kørt frem med, og som vi står med nu, er jo noget andet. Jeg citerer fra pressemeddelelsen af den 2. august:

»Alliancen har nu besluttet at tage øjeblikkelige forberedelser til at tage stærkere skridt, inkluderet luftslag, i det tilfælde, at strangulering af Sarajevo og andre arealer fortsætter.«

Og i en anden erklæring hedder det:

»... i denne sammenhæng er det afgørende, at de bosniske serbere uden forsinkelse ophæver belejringen af Sarajevo.«

Jamen det er da at gå ind i en krig. Man siger til den ene krigsførende part, at nu skal man trække sig tilbage over hele linien. Der er en forskel – en meget betydelig forskel – mellem at forlange, at de og de områder skal være sikre zoner, og at forlange, at den anden part skal trække sine tropper langt væk, og man kan komme i nogle meget spændende diskussioner om, hvad langt nok væk egentlig er. Jeg ser, at den bosniske vicepræsident, Panic, nu har fundet ud af, at selv om serberne har opgivet de to meget omtalte bjerge, er situationen faktisk endnu værre, end før de gjorde det, for nu har serberne anbragt deres soldater andre steder i nærheden af Sarajevo.

Det, det handler om, er, at de må ikke angribe Sarajevo. Hvis de gør det, har FN ret til at gribe ind – det har UNPROFOR mandat til – men her bliver der forlangt noget andet, nemlig at de skal ophæve enhver omringning af Sarajevo, og det er et indgreb i krigen.

Formanden:

En kort bemærkning er fortsat en kort bemærkning – også i Fællessalen.

Fru Annette Just i ordførerrækken.

Annette Just (FP):

Nu står vi så med et beslutningsforslag, som – jeg vil gerne sige desværre – beviser, at Fremskridtspartiet havde ret, da vi behandlede det første beslutningsforslag om at sende de første soldater til Bosnien-Hercegovina. FN er ikke mere at regne for en fredsbevarende organisation, FN er gået over til at blive en fredsskabende organisation.

Vi var modstandere af at sende danske soldater ned til et borgerkrigsområde, hvor der ikke var sluttet en fred, og nu ser vi desværre med alt for stor tydelighed, hvorfor det var nødvendigt at råbe højt allerede på daværende tidspunkt. Nu kommer forslaget om, at FN også skal kunne angribe. Det er forklaret klart og tydeligt af hr. Gert Petersen, så jeg skal prøve at lade være med at citere alt for meget direkte fra resolutionerne og måske i stedet komme ind på noget mere argumentation.

Hvad er det, der er sket med Danmarks indsats i det tidligere Jugoslavien? Jo, vi kan jo bryste os af, at vi nok har verdens største kontingent af soldater dernede, men det er ikke nok for flertallet her i Danmark. Nej, vi vil have lov til at tvangsudkommandere soldater til endnu flere områder – og det er altså Bosnien-Hercegovina, som vi taler om her – og så siger vi, at der er en slags frivillighed. Officerer og befalingsmænd kan få lov til at sige nej tak, hvis de giver en god begrundelse, men samtidig ved de godt, at selv om det ikke står sort på hvidt, har de også forhindret sig selv i at få et videre advancement inden for den gren af militæret, som de tilhører. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at man bliver ugleset, hvis man siger nej tak af familiære grunde, eller fordi man måske bare ikke stoler på løfterne.

Men et folketingsflertal vil absolut blive ved med at sende yderligere tropper til Bosnien-Hercegovina. Der tales i dette beslutningsforslag om, at der skal yderligere ca. 150 militærpersoner derned. Men, som hr. Ove Fich siger, det er jo kun en lille del, der overhovedet behøver at blive behandlet her i folketingssalen, resten kan vi jo bare ordne administrativt. Vi ved, at denne lille del vil være direkte i skudlinien, og resten vil bare blive snigskudt.

Jeg synes, det er et ussel synspunkt, Socialdemokratiet har, og at det er en ussel måde, regeringen fremsætter dette forslag på, i stedet for at tage det punkt for punkt, så vi fik det delt